

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
09 -12- 2009	
Prednosta Rada: 5277	Cíel správy: Výkonateľky
Výkonateľky: 7Lc	

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 11. 12. 2009

a vykonateľnosť dňa 12. 01. 2010

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 29. 04. 2010 Om

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., Brečtanová č. 1, Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Radvanská č. 29, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova č. 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/14/2009 zo dňa 21.04.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/14/2009 zo dňa 21. apríla 2009 z r u š u j e podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 3 OSP a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 364,31 € na účet Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/14/2009 zo dňa 21.04.2009, ktorým odporkyňa uložila navrhovateľke sankciu – pokutu podľa § 67 ods. 5 písm. a/ v spojení s § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) vo výške 3 500 €, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12

zákona č. 308/2000 Z.z. tým, keď navrhovateľka dňa 21.09.2008 v čase cca 12.20 hod. odvysielala v rámci programu autosalón informácie týkajúce sa služby Slovenskej sporiteľne, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku uviedla, že je názoru, že odporkyňa nesprávne právne posúdila zistený skutkový stav veci, čím prišlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Navrhovateľka k jednotlivým znakom vyplývajúcim z ust. § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z., ktoré charakterizujú pojem skrytá reklama, uviedol nasledovné:

- A. Ešte pred samotným rozhodnutím, vydala rada materiál označený ako správa zo šetrenia sťažnosti č. 3626/176-2008, ktorý zaslala navrhovateľke na vyjadrenie ako podklad pre rozhodnutie, pričom odporkyňa neuviedla skutočnosti, ktoré sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pre ktoré konanie navrhovateľky by v tomto prípade malo napĺňať znaky skutkovej podstaty skrytej reklamy, čím odporkyňa nekonala podľa § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny poriadok. Z uvedených dôvodov preto nebolo umožnené navrhovateľke vyjadriť sa k tým skutočnostiam, ktoré správny orgán v napadnutom rozhodnutí považuje za podstatné pre naplnenie jedného zo znakov skutkovej podstaty skrytej reklamy s tým, že v čase, kedy správny orgán umožnil v súlade s ustanovením § 3 ods. 2 správneho poriadku vyjadriť sa navrhovateľke k podkladom pre rozhodnutie, tieto skutočnosti ako dôvod, pre ktorý je možné považovať konanie odvolateľky za konanie splňajúce prvý znak skutkovej podstaty skrytej reklamy, nepovažovala. Naopak, v čase pred vydaním rozhodnutia a v čase, kedy správny orgán umožnil odvolateľke vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, správny orgán považoval za rozhodnú skutočnosť, uvedenie leasingových produktov Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v programe sice nebol bližšie špecifikovaný konkrétny produkt spoločnosti Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s., avšak na naplnenie skutkového stavu v tomto prípade sa presná a úplná identifikácia poskytovaných služieb nevyžaduje. Navrhovateľka zdôraznila, že v predmetnom programe nebola odvysielaná žiadna slovná alebo obrazová informácia o konkrétnom produkte leasingu Slovenskej sporiteľne, a.s., a keďže nebol konkretizovaný žiadny produkt, potom divák v skutočnosti nedostal žiadnu konkrétnu informáciu o konkrétnom produkte uvedenej spoločnosti, ale len všeobecnú informáciu o tej skutočnosti, že popri iných bankových a iných finančných inštitúciách poskytuje službu leasingu aj spoločnosť Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s.,
- B. Informácia podľa písmena A. musí plniť reklamný účel s tým, že musí existovať zámer vysielateľa, v tomto prípade navrhovateľky, využiť túto informáciu na reklamný účel. Navrhovateľka uviedla, že nenamieta, ani nemietala odkaz pojmu reklamný účel, ale namieta aplikáciu tohto pojmu, nie však samostatne ale v spojitosti s ďalším pojmom obsiahnutým v § 32 ods. 13 zákona č.308/2000 Z.z. a to s pojmom zámerné využitie informácie a zároveň aplikáciu celej právnej normy obsiahnutej v tomto ustanovení na analyzovaný skutkový prípad. Navrhovateľka uviedla, že v prípade ust. § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. nejde o žiadne vytvorenie domnienky, či už vyvrátitelnej,

alebo nevyvráiteľnej, pretože zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva, že ide o demonštratívny výpočet skutočnosti, po ktorých nastaní je možné považovať konanie konajúcej osoby za zámerné. Navrhovateľka zdôraznila, že v tomto prípade odvysielaný program bol sice pripravený redakčne dopredu, avšak inou treťou osobou, nie vysielaťom, ktorý nezasahoval do usporiadania obsahu programu, ktorý bol a je vyrábaný ako kompletný samostatný program na kľúč. Táto skutočnosť je zásadným rozdielom v danej veci.

C. K existencii možnosti uvedenia verejnosti do omylu o podstate tejto informácie navrhovateľka uviedla, že hoc divák v programe venovanom problematike motorizmu, resp. automobilového priemyslu, nemôže dôvodne očakávať všeobecné informácie o možnostiach financovania motorových vozidiel, k tomu navrhovateľka uviedla, že v predmetnom programe nebola odvysielaná žiadna informácia, ktorú správny orgán namietał pred vydaním napadnutého rozhodnutia a ku ktorej umožnil odvolateľovi vyjadriť sa.

Poukazujúc na uvedené navrhovateľka navrhl, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie rady RP/14/2009 zo dňa 21.04.2009.

K podanému opravnému prostriedku sa dňa 15.07.2009 vyjadrila odporkyňa uvádzajúc, že argumentáciu navrhovateľky obsiahnutú v opravnom prostriedku považuje za chybnú, vychádzajúcu zo zrejmého nepochopenia priebehu správneho konania. Podkladom pre rozhodnutie rady v tomto prípade bol okrem samotného audiovizuálneho záznamu programu, ktorý tvorí súčasť administratívneho spisu, aj textový prepis/popis posudzovaného programu. Samotná správa o šetrení stážnosti č. 3626/176-2008, ktorá bola navrhovateľovi zaslaná na základe jeho žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, však podklad pre rozhodnutie v správnom konaní nepredstavuje, pretože ide o pracovný materiál Kancelárie Rady vypracovaný na základe stážnosti doručenej proti vysielaniu programu Autosalón zo dňa 21.09.2008. samotná stážnosť svojou povahou len indikuje možné porušenie zákona č. 308/2000 Z.z.

Odporkyňa uviedla, že navrhovateľka bola riadne oboznámená s predmetom správneho konania, mala možnosť vyjadriť sa podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku k podkladu rozhodnutia, k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, pričom navrhovateľka toto právo aj zrealizovala v rozsahu, v akom uznala sama za vhodné. Správa o šetrení stážnosti je informáciou, na ktorú sa vzťahuje pôsobnosť zákona o slobodnom prístupe k informáciám a preto bola odporcovi zaslaná na základe tohto zákona. Odporkyňa vykonala dôkazy a vyhodnotila podklady pre rozhodnutie podľa vlastnej úvahy.

V tomto prípade bola odvysielaná obrazová informácia o spoločnosti Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s., slovná informácia o spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., slovná informácia o činnostiach poskytovateľa služieb, v tomto prípade o poskytovaní leasingových služieb, slovná informácia o činnostiach poskytovateľa služieb, v tomto prípade o poskytovaní leasingových služieb spoločnosti Leasing Slovenská sporiteľňa, a.s.. Odporkyňa ako správny orgán

vykonávajúci obsahovú reguláciu reklamy a telenákupu v televíznom a rozhlasovom vysielaní považuje naplnenie prvého kritéria za preukázané.

Predmetné informácie boli odvysielané v programe Autosalón dňa 21.09.2008 o cca 12.20 hod.

Pojem reklamný účel nie je v zákone definovaný a teda spadá do kategórie neurčitých pojmov. Pre neurčité pojmy platí zásada, že je vo výlučnej kompetencii správneho orgánu v procese aplikácie, aby vymedzil ich obsah. Rada za naplnenie reklamného účelu považuje spôsob spracovania programu, ktorý bol jednoznačne propagačný – reklamný. Program obsahoval vizuálnu prezentáciu výrobku sprevádzanú komentármi v pozitívnom svetle vyzdvihujúcimi kvality a prednosti tohto výrobku – služby.

Odporkyňa odmieta argumentáciu navrhovateľky ku kritériu zámernosti využívania informácie na reklamný účel a to najmä z dôvodu, že hoci kritérium zámernosti použitia informácie na reklamné účely je jedným z pojmových znakov skrytej reklamy, samotný pojem zámernosť nemožno v žiadnom prípade priamo stotožňovať s pojmom priamy úmysel ako jednej z foriem zavinenia, aplikovaný v administratívno-právnych, občiansko-právnych, či trestno-právnych deliktuálnych normách. Keďže neexistuje legálne vymedzenie pojmu zámernosť, je zrejmé, že interpretácia tohto pojmu spadá do oblasti právneho posúdenia správneho orgánu, ktorý k pojmu priraďuje konkrétny význam a obsah. Ustanovenie § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. pritom iba demonštratívnym spôsobom vymedzuje prípady, kedy sa informácia bude považovať za zámernú, t.j. iba vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu, alebo za inú protihodnotu, čím však nie je vylúčenie iných podporných kritérií, preukazujúcich zámernosť použitia informácie na reklamné účely.

Odporkyňa poukázala na doterajšiu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, z ktorej vyvodila, že ak sú v programe početne zastúpené slovné, zvukovo-obrazové alebo iné prvky, ktoré majú výrazný propagačný rozmer, už viac nemožno hovoriť o ich mimovoľnom výskytte, ale naopak o ich zámernom zaradení do programu a zámernom použití na reklamné účely. Tento záver je v rozhodovacej praxi odporkyne aplikovaný stabilne, je potvrdený viacerými rozhodnutiami a navrhovateľke je dobre známy.

Pri skrytej reklame je možnosť uvedenia diváka do omylu obsiahnutá v samotnej podstate informácie využívanej na reklamný účel. Táto informácia sa vyskytne v rámci programu, v ktorom divák nemôže odôvodnenie predpokladať, že sa v ňom takéto informácie budú nachádzať. Divák sice očakáva informácie určitého druhu, neočakáva však, že v programe sa vyskytnú aj informácie zamerané výlučne na propagáciu. Jedným zo základných princípov regulácie televízneho vysielania je aj princíp oddelenosti a identifikateľnosti reklamných informácií od ostatného redakčného obsahu a divák túto úroveň regulácie odôvodnenie očakáva. Poukazujúc na uvedené, keďže zodpovednosť za správne delikty sa zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie a zákon č. 308/2000 Z.z., ani zákon č. 71/1967 Zb. neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt, dospela odporkyňa

k záveru, že jej rozhodnutie bolo vydané zákonne a preto navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodnutie č. RP/14/2009, ktoré vydala dňa 21.04.2009, potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne a dospel k záveru, že podanému opravnému prostriedku je možné vyhovieť podľa § 250l ods.2 OSP v spojení s § 250j ods.3 OSP.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu senát najvyššieho súdu zistil, že navrhovateľka dňa 21.09.2008 so začiatkom o cca 12.20 hod. odvysielala v rámci programu autosalón informácie týkajúce sa aj služby Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy. Predmetný program obsahoval aj tieto obrazovo-zvukové zábery:

„Autá na leasing“ (uvedené v pravom dolnom rohu obrazovky)

„V týchto dňoch sa objavila správa, že počet predaných automobilov v Európe za tento rok klesol o 4%. Nepochybne aj takto sa prejavuje ekonomická kríza. Ale u nás trh s autami dokonca rastie. Podľa oficiálnych štatistik združenia automobilového priemyslu, predali na Slovensku za prvých 8 mesiacov takmer 65 tisíc osobných a malých úžitkových automobilov, čo je medziročný nárast o viac než 20%. Jasné, že tento vývoj burcuje aj leasingové spoločnosti na našom trhu.“

Redaktor: „Trh s autami je momentálne vo veľkom boome. Pociťujete to aj vy?“

Alžbeta Rigáňová, Leasing Slovenskej sporiteľne: „Áno, samozrejme, preto sme tu, pretože naozaj ten boom s autami pocíťujeme všade. Je to asi aj preto, že ľudia sa trošku boja eura a chcú vyprázdníť kasičky, takže autá kupujú. Kupujú ich našťastie aj na leasing alebo splátkový predaj, teda všetky produkty, ktoré my používame a teda banka a leasing prišiel aj na nitriansky autosalón.“

Redaktor: „Záujem je?“

Alžbeta Rigáňová, Leasing Slovenskej sporiteľne: „Rozbieha sa to a pripravili sme atraktívnu súťaž, takže verím, že pritiahneme veľa záujemcov o pekné autá.“

„Kúpa auta na leasing je dnes už bežnou záležitosťou a väčšina podnikateľov práve týmto spôsobom rieši problém prepravy osôb alebo tovaru. Zmluvné pravidlá sú jasné a jednoduché.“

Redaktor: „Aká je momentálna siet vašich zastúpení na Slovensku?“

Boris Boiko, Leasing Slovenskej sporiteľne: „Naši klienti môžu dnes uzatvárať leasingové zmluvy s našou spoločnosťou buď prostredníctvom pobočkovej siete Slovenskej sporiteľne, alebo prostredníctvom našich zmluvných autopredajcov. Tá sieť autopredajcov dnes nie je viazaná na značku a je regionálne rozložená po celom Slovensku.“

Redaktor: „Niektoré automobilové značky už majú pre klientov aj svoj špecializovaný finančný produkt a značkový leasing. Väčšina klientov však stále navštěvuje osvedčené bankové inštitúcie. Na tomto trhu je niekoľko silných hráčov a Leasing Slovenskej sporiteľne patrí medzi nich. Jeho manažéri majú v týchto dňoch zavádzat do praxe aj zmeny súvisiace s prechodom na euro tak, aby klienti nepocítili rozdiel, žiadnu ujmu. Hned v nasledujúcom mesiaci po vyhlásení konverzného kurzu dostali výpisu v korunách aj eurách. Od januára bude na prvom

mieste euro. To je všetko zabehnuté, pripravené, takže zostal priestor aj na prípravu ďalších akcií pre potenciálnych záujemcov o leasingového nových automobilov.“

Redaktor: „Áut na našich cestách pribúda utešene, ale samozrejme treba dbať aj na bezpečnosť na tých cestách a je celkom dobré, že aj vy sa k tomu hlásite.“

Boris Bojko, Leasing Slovenskej sporiteľne: „Áno určite, my sme na toto mysleli a pre našich klientov sme pripravili akciu pre zvýšenie bezpečnosti na cestách v zimnom období. To znamená, za zvýhodnených leasingových podmienok poskytujeme sadu zimných pneumatík.“

Skutkový stav medzi účastníkmi konania neboli sporný, sporným zostało právne posúdenie veci, teda či odvysielané informácie naplnili kritériá skrytej reklamy podľa ust. § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. ako aj či postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia odporkyne bol v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., a s ustanoveniami správneho poriadku.

Podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov, alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámerňu najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu, alebo za inú protihodnotu.

Podľa § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000,-- Sk do 5 000 000,-- Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby do 15 000,-- Sk do 1 500 000,-- Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklamy a telenákupu. (zákon v znení účinnom ku dňu, keď sa skutok stal).

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolnosti aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu, ak rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisu správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví,

ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch súd nie je viazaný.

Podľa § 250l ods. 2 OSP, pokiaľ v tejto hlove nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie z druhej hľavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 2 OSP o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie bud' potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Senát najvyššieho súdu preskúmal samotné rozhodnutie odporkyne, pričom dospel k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje opis skutku, ktorým malo prísť k porušeniu právnej povinnosti vysielateľky. Samotné rozhodnutie vymedzuje skutok, ktorým malo prísť k porušeniu povinnosti upravenej v § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. tak, že navrhovateľka dňa 21.09.2008 o cca 12.20 hod. odvysieala v rámci programu Autosalón informácie týkajúce sa služby Slovenskej sporiteľne, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Súd konštatuje, že takto vymedzený skutok je nedostatočný, keďže výrok rozhodnutia správneho orgánu musí predovšetkým obsahovať podrobny popis skutku v rozsahu miesto, čas a spôsob spáchania deliktu, spolu s uvedením takých skutočnosti, aby popísaný skutok neboli zameniteľný s iným. Z uvedeného senát vyvodil záver, že v napadnutom rozhodnutí odporkyne absentuje skutková veta, keďže vymedzenie skutku je nedostatočné. Vo vymedzení skutku obsiahnutom vo výroku napadnutého rozhodnutia je uvedené, že v predmetnom programe mali byť odvysielané informácie týkajúce sa služby Slovenskej sporiteľne. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyne senát najvyššieho súdu zistil, že za uvedené informácie považovala odporkyňa informácie o spoločnosti Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s., teda že mal byť odvysielaný najmä názov spoločnosti a informácia o tom, že uvedená spoločnosť poskytuje leasingové služby. Z obsahu výroku napadnutého rozhodnutia však takáto skutočnosť nevyplýva. Vo výroku sa uvádzia, že odvysielané boli informácie, ktoré poskytuje Slovenská sporiteľňa a nie spoločnosť Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s. Rovnako z výroku nevyplýva, aká služba, resp. aké obchodné meno alebo ochranná známka, prípadne aké činnosti poskytovateľa služieb boli obsahom skrytej reklamy.

Uvedený rozpor medzi výrokom rozhodnutia a jeho odôvodnením považuje senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za také pochybenie rady, ktoré ma za následok zrušenie preskúmaného rozhodnutia odporkyne a to z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a to podľa § 250j ods. 3 OSP. Súd rozhodnutie správneho orgánu zruší, keďže rozsahom a dôvodmi opravného prostriedku v takomto prípade nie je viazaný (§ 250j ods. 3 OSP).

Úlohou odporkyne bude v ďalšom konaní uvedené nedostatky odstrániť, zameriť sa najmä na posúdenie programu v tom smere, či obsahuje také obrazové a slovné prostriedky, ktoré majú len informačný charakter, keďže príspevok neobsahoval konkrétnie informácie

o poskytovaných službách, alebo či odvysielané informácie boli zámerne manipulované, podkreslené inými prostriedkami tak, aby bolo možné konštatovať a rozhodnúť, že vysielač televíznej programovej služby porušil svoju povinnosť a že prišlo k odvysielaniu skrytej reklamy, za ktorú je možné vysielača sankcionovať.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a priznal úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania za tri úkony právnej služby: za prevzatie prípravu veci zo dňa 28.05.2009, opravný prostriedok zo dňa 11.06.2009, účasť na pojednávaní 05.11.2009 a to vo výške 1x 53,49 € (za úkon zrealizovaný dňa 28.05.2009 t.j. pred nadobudnutím účinnosti novely citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky) a 2x 115,90 € podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 1/100 výpočtového základu, t.j. vo výške 3x 6,95 €, celkom 306,14 € + 19% DPH = **364,31 €**.

Povinnosť platiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok navrhovateľke nevznikla, keďže bola v konaní úspešná (§ 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a preto súd nepriznal navrhovateľke požadovanú náhradu trov konania v tejto časti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 05. novembra 2009

JUDr. Ivan Ruman a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Ana*